

V mesečini

Izvajalec: Echobe

Avtor besedila: Erik Lamut - "Echobe"

Avtor glasbe: ***

Dobrodošli ... v moj jeben svet ...

**V mesečini ... obrisi temnih so podob ...
v mesečini ... krvavo rožo dam na grob ...**

Dobrodošli v moj jeben svet, 1 krvavi cvet
držim v roki, iščem vzrok, zakaj moram bit preklet
zlomlene so sanje, negotova je prihodnost
so razbite misli moje, smrt mi je edina možnost
na robu sm umora, samomora, moja duša čaka
glasen krik pojenjau bo, ko skočiu bom z oblaka
iz vodnjaka sreče vzet kovanc, i notr hitit ga, tk ko hit ko
isti greh še enkrat zagrešit.
Oči zapret, več jih ne odpret
ponižen moj pogled, v oči vaše se zastret
stvar začeta, gamad vsa zadeta, tk ko četa
za enega poeta gre na grob brez očeta, molit i prekleta
misel je ko dani niso bli s soncem obsijani.
Holla, vsaki dami, vsi skesani, vsi gledajo me s strani,
ko da sm vsega kriv, moji rani, bolečini,
kriku nihče ne prisluhne ... Ko podobe temne vidim v mesečini ...

**V mesečini ... obrisi temnih so podob ...
v mesečini ... krvavo rožo dam na grob ...**

Ne znam kaj je to vera, ne poznam pomena straha,
srce moje več ne bije, vse so žile mi od praha,
ko stojim ponosno na tem džju ko vojak,
dežne kaplje po obrazu, težek vsak je moj korak,
ki nardim ga, odpelje me v neznano, samo grem
naprej nečem čut imen, zdej sm spremenjen
mož, življenje moje je ko sen, greh previsokih cen
i ne grem nazaj, mir - edino je ka čem
i ne dobim, jebeno krvava moja pot.
Ne morem gledat tega, pa se obračam stran od teh grozot
"Kaj nardili smo narobe, povej nam naš Gospod!?"
če popravimo napake, boš izničil sivi smog!?
Al krivo je to, da sm jeben ateist
umret si zaslužim, moj jeben jezik ni več čist
kaj je krivo, da moram gledat te podobe
v mesečini, ko nam kopljejo tk globoke grobe, say whuuut!!?!?

**V mesečini ... obrisi temnih so podob ...
v mesečini ... krvavo rožo dam na grob ...**

Vsi mi pravijo: "Echob, imej vere!!"
KAJ je vera mi povejte zdej neumnost bom narediu,
prosim, stran poglejte
če bi radi se rešili tegale prizora, samomora
ki vas mučiu bo, ja na konc predora
proti luči tečem, brez besed, nič ne rečem
ne, ne morem vstavit se i niti nečem
ne gledam nazaj, samo grem iz srca iskren
derem se i kričim: "Ne pozabte me, ŽU TEM!!!"
Presenečeni pogledi vstavli se na meni
FLESH, stojim na železniški postaji, zagrenjeni
obrazi, moj krik zdramiu jih iz sna, blush na mojem frisu
"Vse v redu, stari!?" En do mene prišu,
ja sm brez besed, ko i cela postaja i dogodk ta
med folkom ostaja, čudn sloves me obdaja,
da je psihič raper ta, i da ma v glavi podobe,
ki v mesečini kopljejo nam v črni zemlji grobe ...